

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/35/2014
Identifikačné číslo spisu: 4412010436
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Lipovský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:4412010436.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 22. októbra 2014 v trestnej veci obvineného O. K. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 3T 136/2012, o dovolaní, ktoré podal obvinený O. K. prostredníctvom svojich obhajcov JUDr. Juraja Gavalca, advokáta v Trnave a JUDr. Namira Alyasryho, advokáta v Nitre, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 10. decembra 2013, sp. zn. 1To 97/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného O. K. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 26. septembra 2013, sp. zn. 3T 136/2012, bol obvinený O. K. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

od bližšie nezistenej doby mesiaca november 2011 do dňa 19. marca 2012 si zaobstarával na presne nezistenom mieste psychotropné látky, ktoré následne predával na rôznych miestach v meste Šurany a v okolí viacerým osobám, medzi nimi Y. N., L. N., L. M., W. K., Y. W., zvyšok nepredaných látok prechovával v rodinnom dome na ulici M. XXXX/XX v O., kde boli dňa 19. marca 2012 zaistené pri domovej prehliadke, konkrétne

- 8 kusov vreciek s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou spolu 7,458 g s účinnou látkou mefedrón, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 30 obvykle jednorazovým dávkam drogy,
- 6 kusov vreciek s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou spolu 5,571 g s účinnou látkou mefedrón, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 22 obvykle jednorazovým dávkam drogy,
- plastová krabička s obsahom 83 kapsúl kryštalického materiálu o hmotnosti 7,422 g, s účinnou látkou

mefedrón, čo zodpovedá 83-om obvykle jednorazovým dávkam drogy,

pričom mefedrón je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do prvej skupiny psychotropných látok.

Okresný súd obvinenému O. K. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody na 5 rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na 1 rok.

Na podklade odvolaní podaných prokurátorom a obvineným proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, Krajský súd v Nitre rozsudkom z 10. decembra 2013, sp. zn. 1To 97/2013, podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému O. K. uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody na 7 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na 1 rok.

Podľa § 319 Tr. por. krajský súd odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený O. K. prostredníctvom svojich obhajcov dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený namietal nezákonnosť príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vydané Okresným súdom Nitra pod sp. zn. OS NR-V-5-1/12-Ntt-1/12 a OS NR-V-6-1/12-1Ntt-2/12. Z chronológie spisu vyplýva, že v čase ich vydania sa vo vyšetrovacom spise nachádzalo iba jediné uznesenie, a to uznesenie o začatí trestného stíhania z 24. januára 2012. V čase vydania príkazov, teda v spise neboli žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, alebo odôvodňovali podozrenie z trestného činu. Taktiež samotné odôvodnenie príkazov je nepreskúmateľné, pretože nie sú dostatočne odôvodnené.

Obvinený ďalej namietal nepreskúmateľnosť odôvodnenia príkazu na domovú prehliadku, nakoľko v jeho odôvodnení sa uvádza, že okresný prokurátor argumentoval výsledkami operatívno-pátracej činnosti, avšak v spise sa žiadne dôkazy, resp. výsledky operatívno-pátracej činnosti nenachádzali. Podľa názoru obvineného nie je jasné, prečo bol potom vôbec príkaz na domovú prehliadku vydaný. Obvinený tiež poukazoval na to, že v príkaze na domovú prehliadku sa neuvádza konkrétne aká vec sa má vlastne realizáciou domovej prehliadky zaistiť. Rovnako nie je v zápisnici uvedená reakcia obvineného na výzvu na dobrovoľné vydanie vecí.

Obvinený v dovolaní namietal, že mu nebolo doručené uznesenie o pribratí Kriminalisticko-expertízneho ústavu Prezídia Policajného zboru zo dňa 19. marca 2012. Je síce pravdou, že v deň pribratia ústavu nebol v postavení obvineného, avšak do tohto postavenia sa dostal už 20. marca 2012, čiže ešte v čase plynutia 3 dňovej lehoty na podanie sťažnosti. Týmto konaním došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu ako aj k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom v tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Tz 9/2006, publikovaný v ZSP pod číslom 74/2006.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený namietal právne posúdenie zisteného skutku, konkrétne aplikáciu ustanovenia § 138 písm. j/ Tr. zák., a teda že trestný čin, ktorý sa mu kladie za vinu, mal spáchať na viacerých osobách. Poukazoval na to, že spáchaním

trestného činu na viacerých osobách sa rozumie spáchanie trestného činu aspoň na troch osobách. Podľa názoru obvineného kupujúci samotnou kúpou drogy neutrpí ujmu na akýchkoľvek svojich právach a nemožno a priori bez toho, aby to bolo preukázané, konštatovať, že každý kupujúci je zároveň liečiacou sa drogovou závislou osobou. Nemožno teda automaticky spájať kúpu drogy s jej následnou aplikáciou.

Obvinený namietal, že v danom prípade nemôže ísť o spáchanie trestného činu na viacerých osobách, nakoľko na naplnenie zákonných znakov trestného činu spáchaného závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách znamená, že páchatel' by musel pôsobiť súčasne v rovnakom čase, na rovnakom mieste, na viacero osôb. Argumentoval tiež rozhodnutím najvyššieho súdu, sp. zn. 3 Tdo 75/2012, podľa ktorého na naplnenia znakov trestného činu spáchaného závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách by musel byť hmotným predmetom útoku človek.

Obvinený ďalej poukazoval na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadnuť ako na okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby. Podľa názoru obvineného predaj drog v zmysle základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. zahŕňa predaj drog neobmedzenému počtu osôb, preto nie je možné použiť kvalifikovanú skutkovú podstatu tohto trestného činu s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák.

Obvinený argumentoval aj tým, že objektom trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov je záujem na kontrolovanom nakladaní s omamnými a psychotropnými látkami, jedmi alebo prekurzormi. Konkrétnym predmetom útoku pri tomto trestnom čine nie je osoba; tento trestný čin konkrétny predmet útoku ani nemá, preto nemôže byť spáchaný na osobe, resp. viacerých osobách. Obvinený „neútočil“ na človeka, resp. osobu, porušil „len“ predpisy o nakladaní s omamnými a psychotropnými látkami, jedmi alebo prekurzormi, ktorých účelom je síce, okrem iného, aj chrániť zdravie a život človeka, ale na to, aby bolo možné hovoriť o útoku na konkrétneho človeka, by sa vyžadovalo prístupenie ďalšej okolnosti, ako donútenie drogu užiť alebo iné násilné konanie zo strany obvineného.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 10. decembra 2013, sp. zn. 1To 97/2013, bol porušený zákon v neprospech obvineného a aby súčasne v celom rozsahu zrušil rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 26. septembra 2013, sp. zn. 3T 136/2012, a následne prikázal vec Okresnému súdu Nové Zámky na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Obvinený prostredníctvom svojho obhajcu zaslal najvyššiemu súdu doplnenie dovolacej argumentácie, v ktorej opätovne namietal nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k subsumácii skutku za použitia kvalifikačného kritéria podľa ustanovenia § 138 písm. j/ Tr. zák., teda že mal trestný čin spáchať na viacerých osobách. Poukazoval na to, že jeho konaním nemalo dôjsť k distribúcii drog trom osobám naraz, teda trestný čin nespáchal v tom istom čase, na tom istom mieste, na viacerých osobách, ale malo ísť o postupný predaj.

K dovolaniu sa vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky. Poukazovala na to, že vo vyšetrovacom spise sa síce nachádzalo len uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. vo veci zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. ako podmienka oprávňujúca obstaranie a vykonanie dôkazov podľa Trestného poriadku, teda pre vydanie príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 Tr. por. a pre vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky podľa § 100 ods. 1 Tr. por., ako i na prehliadku iných priestorov a pozemkov podľa § 101 ods. 1 Tr. por.

Uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci však bolo vydané až vtedy, keď vyšetrovateľ disponoval podkladmi odôvodňujúcimi podozrenie zo spáchania trestného činu. Týmito podkladmi sú výsledky

operatívno-pátracej činnosti Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odbor Západ Trnava. Operatívno-pátracia činnosť ako i jej prostriedky sú upravené v § 38a a § 39 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Ide o systém spravidla utajených opatrení, vykonávaných za účelom odhaľovania trestnej činnosti a zisťovania jej páchatel'ov. Z uvedeného dôvodu výsledky tejto činnosti ani použité prostriedky netvoria súčasť vyšetrovacieho spisu.

Prokurátorka mala za to, že súdy v dostatočnom rozsahu odôvodnili vydanie daných príkazov a výsledky vyšetrovacích úkonov vykonaných na ich základe preukázali už dané podozrenie vyplývajúce zo záverov operatívno-pátracej činnosti. Námieta obhajoba, že v príkaze na domovú prehliadku sa neuvádza, čo konkrétne sa má zistiť, je neakceptovateľná, pretože zahŕňa jednak omamné a psychotropné látky, predmety určené na konzumáciu drogy a mobilné telefóny používané na udržiavanie kontaktov v súvislosti s ich distribúciou.

Čo sa týka námietky nedoručenia uznesenia o pribratí znalca dodatočne po vznesení obvinenia, ide o procesné pochybenie, ktoré však v žiadnom prípade a nijakým spôsobom neporušilo právo obvineného na obhajobu a spravodlivý proces.

V súvislosti s namietanou právnou kvalifikáciou prokurátorka poukazovala na ustálenú súdnu prax, pričom trestný postih páchatel'a pri kvalifikovanej skutkovej podstate obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. je zameraný na dílerov drog, ktorých konanie je z hľadiska závažnosti neporovnateľné s konaním páchatel'a, ktorý predá alebo poskytne jednorazovo drogu inej osobe. V danom prípade obvinený O. K. niekoľkokrát týždenne predával drogu v priebehu viac ako mesiaca najmenej piatim osobám, a preto právna kvalifikácia skutku zodpovedá platnej právnej úprave.

Vzhľadom na uvedené navrhla, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. V konkrétnom prípade však musí vždy prevažovať záujem zákonnosti rozhodnutí a postupu konania, ktoré právoplatnému rozhodnutiu predchádzalo, nad záujmom na stabilite a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Tak tomu bude iba pri zásadných a podstatných vadách, pre ktoré nemôže napadnuté rozhodnutie obstáť, pretože by to bolo ohrozením zákonného a spravodlivého rozhodnutia. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia.

Obvinený v dovolaní namietal nezákonnosť vykonania dôkazu, ktorý spočíval v nedostatočnom odôvodnení príkazu na odpočúvanie telefónnych hovorov vydaného Okresným súdom Nitra pod sp. zn. OS NR-V-5-1/12-1Ntt-1/12 a OS NR-V-6-11/12-1Ntt-2/12.

Najvyšší súd konštatuje, že podmienky a účel odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky sú ustanovené v § 115 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku. Príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky možno vydať, pri dôvodnom predpoklade, že budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie. Týmito skutočnosťami možno rozumieť skutočnosti uvedené najmä v § 119 ods. 1 písm. a/ až písm. c/ Tr. por., ak sú podstatné pre trestné konanie.

Po preskúmaní predloženého spisu dovolací súd zistil, že sudkyňa pre prípravné konanie Okresného súdu Nitra v predmetnej veci vydala dňa 30. januára 2012 príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, sp. zn. OS NR-V-5-1/12-1Ntt-1/12 a OS NR-V-6-11/12-1Ntt-2/12.

Podstatnou súčasťou odôvodnenia je uvedenie skutkových okolností. Skutkovou okolnosťou v posudzovanom prípade bolo dôvodné podozrenie, že doposiaľ neznámy páchateľ od mesiaca november 2011 na presne nezistenom mieste vyrába omamné a psychotropné látky, ktoré následne na rôznych miestach mesta Šurany a v okolí predáva doposiaľ presne nezistenému počtu osôb, pričom pri komunikácii s týmito osobami používa telefónne čísla 0948/509 578 a 0907/142 578, kde si dohaduje množstvo drogy a miesto stretnutia. Uvedené príkazy teda boli súdom riadne odôvodnené v súlade s ustanovením § 115 ods. 3 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k namietanému príkazu na domovú prehliadku najvyšší súd konštatuje, že zo spisového materiálu je zrejmé, že sudkyňa pre prípravné konanie na podklade návrhu prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Zámky vydala dňa 8. marca 2012, sp. zn. OS NZ-V-5-1/2012-DP, príkaz na domovú prehliadku v rodinnom dome č. XXXX/XX v O.. Dôvodom vydania uvedeného príkazu bolo podozrenie, že v priestoroch rodinného domu sa majú nachádzať omamné a psychotropné látky, jedy a prekursori, predmety určené na nedovolenú výrobu týchto látok, predmety určené na konzumáciu drog, mobilné telefóny používané za účelom udržiavania kontaktov v súvislosti s distribúciou drog, ako aj peňažná hotovosť pochádzajúca z ich predaja.

Podľa § 100 ods. 1 Tr. por. nariadiť domovú prehliadku je oprávnený predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. V neodkladných prípadoch tak môže namiesto príslušného predsedu senátu a v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie urobiť predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, v ktorého obvode sa má prehliadka vykonať. Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. V príkaze sa uvedie opis veci alebo opis osoby, ktorá sa má zaistiť pri domovej prehliadke, ak je známa.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že príkaz na domovú prehliadku obsahuje všetky zákonné náležitosti a domová prehliadka bola vykonaná zákonným spôsobom (v súlade s § 104 a § 105 Tr. por.). Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky (č.l. 170-172) jasne vyplýva, že obvinený bol poučený o dobrovoľnom vydaní veci podľa § 104 ods. 1 Tr. por., pričom po tomto poučení dobrovoľne sprístupnil rodinný dom za účelom vykonania domovej prehliadky. Po vykonaní domovej prehliadky obvinený zápisnicu o výkone domovej prehliadky vlastnoručne podpísal.

Obvinený v dovolaní namietal aj skutočnosť, že mu nebolo doručené uznesenie o pribratí znaleckého ústavu z 19. marca 2012 ČVS: ORP-99/OVK-NZ-2012, a teda nemal možnosť podať voči nemu sťažnosť, hoci je prípustná. Najvyšší súd poukazuje na to, že uznesenie o pribratí znalca bolo vydané vyšetrovateľom v čase, keď bolo začaté trestné stíhanie vo veci podľa § 199 ods. 1 Tr. por., a preto nebolo potrebné ho doručovať obvinenému, ktorý v tom čase ešte v pozícii obvineného nevystupoval. V tejto súvislosti bolo právo obvineného na obhajobu zabezpečené následnou možnosťou preštudovať vyšetrovací spis a oboznámiť sa s výsledkom znaleckého dokazovania ako aj v konaní pred súdom, kedy sa obvinený ako aj jeho obhajca zúčastnili vykonávania dôkazov vrátane výsluchu znalca. Len na margo najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že predmetné uznesenie bolo vydané za účelom predbežného znaleckého skúmania. Následné uznesenie o pribratí znaleckého ústavu z 13. apríla 2012, ČVS: ORP-99/OVK-NZ-2012, za účelom vypracovania riadneho znaleckého posudku bolo už obvinenému riadne doručené dňa 20. apríla 2012.

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. teda naplnený nebol.

V súvislosti s ďalším obvineným uplatneným dovolacím dôvodom najvyšší súd pripomína, že dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu

skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi sa podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. dopustí ten, kto neoprávnene

- a) vyrobí,
 - b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
 - c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
 - d) prechováva po akúkoľvek dobu,
- omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje.

Podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Závažnejším spôsobom konania sa podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách, pričom viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby (§ 127 ods. 12 Tr. zákona).

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný svojím úmyselným konaním neoprávnene predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu mefedrón, pričom tento čin páchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchal minimálne na piatich osobách, teda na viacerých osobách. Tým obžalovaný naplnil všetky pojmové znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona.

Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi je zaradený v I. hlave 3. diele osobitnej časti Trestného zákona medzi trestnými činmi ohrozujúcimi život alebo zdravie. Medzi týmito trestnými činmi sú zaradené tie trestné činy, pri ktorých je ohrozenie života alebo zdravia človeka jediným alebo primárnym objektom. Z hľadiska objektívnej stránky stačí samotné ohrozenie života alebo zdravia. Nemožno preto súhlasiť s názorom obhajcu, že uvedený trestný čin nie je možné spáchať na viacerých osobách, pretože predmetom útoku nie je človek. Úmyslom zákonodarcu zavedením uvedeného kvalifikačného znaku skutkovej podstaty trestného činu je potrestanie páchatel'ov, ktorí distribuujú omamné či psychotropné látky viacerým osobám (ide o tzv. dílerov drog), čím je ohrozený život a zdravie týchto osôb.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.